

# פַּלְדָּס לְאֶלְדָּחָה

גִּלְעֹן 486 [שָׁנָה יְ''א]

← צָלָוּן שְׁבוּי בְּאִידֵּשׁ עַיִּי יְהוּדָה זְבוּלוֹן הַלְוִי קְלִיטָנִיק כְּנֶס →

פרשת וארא תשע"ט

שבט מברכין שבט

שוכבים ב

געווען אין שטאט אויב עס זענען געוווען ערײַז אין שטאט? ברעננט דער הייליגער חת'ם סופר יש מתרצים: או זיעער ערײַז אויז דאך געוווען בחמות, וואס זענען שטענדיג געוווען אין פעלד, אבער כי מכת ברד האט מען זיי אריין געברעננט אין שטאט, דעריבער בּי בּרד אין געוווען, בּצָאתִי אֶת הַעִיר, אַין פָּעֵל, וּוְיִלְלִי דִּי עַוְּזִי אַין גַּעֲוֹעַן אַין שטאט, שטאט, אבער בּי אלע מכות האט משה מהפל געוווען אין שטאט, וויליאן פעלד איז געוווען די ערײַז. פרענט אויף דעם דער חת'ם סופר: איז רשיי זאגט אויפֿן פּוֹסּוֹק: וַיֹּאמֶר הָאֱלֹהִים מִצְרָיִם "לְאָמֹר: (יב א) דִּי אָמִרָה אַיז גַּעֲוֹעַן חֹזֶן לְכַרְךְ אַינְדוּרִוִּסְטִין פּוֹן שטאט, אַונְזִי רְאֵיה אַיז פּוֹן אַוְנוּזָר פּוֹסּוֹק בּצָאתִי אֶת הַעִיר, מִהָּדָא אַפְּשָׁוּטָה תְּפִילָה, האט משה געדראפט אַרְוִיסְגִּין פּוֹן שטאט, קְיֻז בּי דִי אָמִרָה פּוֹן אויבערשטן, דאָרָף אַ וּוְדָא זַיִן אַינְדוּרִוִּסְטִין פּוֹן שטאט עַכְשִׁי. עצט לויט דִי יְשִׁמְתָּרִים אַז אלע תפּוֹלוֹת זענען געוווען אין שטאט וויליאן ערײַז איז געוווען אַינְדוּרִוִּסְטִין פּוֹן שטאט, איז שוער דעם רשיי, וויליאט זַיִן, איז נישטא קִין קְיֻז, וויליאל אלעמאַל האט מען מהפל געוווען אין שטאט, איז נישטא אַקְיַז אַז בּי דִי אָמִרָה דָּאָרָף מען אויך אַרְוִיסְגִּין פּוֹן שטאט, וויליאן ערײַז איז געוווען אַינְדוּרִוִּסְטִין פּוֹן שטאט? דעריבער ענטפערט דער הייליגער חת'ם סופר, אַז עס שטייט אין שייעע אַזְּה אָז עס אַיז בעסער צו דָאָוּנְעָנָן אַיז שטאט אַפְּיַי" עס אַיז דָאָרְטָן דָא ערײַז, אַונְזִי נישט דָאָוּנְעָנָן אַיז פֿעַלְד, וויליאן פֿעַלְד זענען מְפִסְקָה דִי עֲוֹבָרִי דָרְכִים, דעריבער האט משה אלע תפּוֹלוֹת פּוֹן דִי עֲוֹבָרִי דָרְכִים, מכות מהפל געוווען אין שטאט אַפְּיַי" עס אַיז געוווען פֿולְמִיט ערײַז, אַבער בּי בּּרְד ווּאַס אַיז פֿעַלְד אַיז נישטא קִין עֲוֹבָרִי דָרְכִים, וויליאל אלע האבן זַיִן באַהֲאלְטָן אַיז שְׁטוּב, דעמאַלְטָס אַיז געוווען בּצָאתִי אֶת הַעִיר, איז פָּרָעָנְטָפְּעָרָט דִי קְשִׁיאָה פָּאָרוֹאָס האט משה מהפל געוווען אין שטאט בעשְׁתָּע עס אַיז געוווען ערײַז? איז דער תְּרוּזָה ווּגָן דִי עֲוֹבָרִי דָרְכִים. (כתב סופר בשם אביו החת'ם סופר)

פרק ב' ואוינקל אין הילכה – בָּשָׂר בְּחִלְבָּה:

ליינן אַקְרִיגָּל – בְּדָ – זַאֲצִין לְעַבְנָן אַקְרִיגָּל – בְּדָ – פּוֹן בּוֹתָח – מִילְכִּינָם  
די גָּמָּה (חולין דְּרַבְּ קִיְּבָּעָא) קלערטר אַ שאַלה צוֹ מַעַג לִיגְזָן אַ קְרִיגָּל  
פּוֹן זַאֲלָץ לְעַבְנָן אַ קְרִיגָּל פּוֹן בּוֹתָח ווּאַס אַיז מִילְכִּיגָּי אַיז דער ענטפערט:  
עס אַיז אַסְרוֹר, קלערטר דִי גָּמָּה ווּאַס אַיז ווּגָן לִיגְזָן דִי בּוֹתָח לְעַבְנָן עַסְגָּן  
אַיז דער ענטפערט אַז דָאַס אַיז מַוָּתָּר. אַרְן דִי גָּמָּה דָאָרְטָן אַיז מַחְלָק  
צְוּוֹשָׁן עַסְגָּן אַזְּלָץ. עס אַיז דָאַז מַהְלָקָת הָרָאָסְוִים ווּאַס אַיז  
פְּשָׁט אַיז דִי חִילּוֹק פּוֹן דִי גָּמָּה. רְשִׁיִּי לְעַרְנְטָן דִי שָׁאַלה אַיז צוֹ דִי בּוֹתָח  
וּוּאַס אַיז מִילְכִּיגָּן ווּעַט אַרְיִינְפָּאָלָן אַזְּדִי זַאֲלָץ, אַונְזִי עַר ווּעַט נַזְעַן דִי  
זַאֲלָץ מִיט פְּלִישָׁה ווּעַט זַיִן לְעַבְנָן בְּחִלְבָּה, אַרְן דָאַס מִינְטָה: הָאִי אַתְּ  
לְאִיסְרוֹהָה בְּעִינָה, דִי בּוֹתָח ווּעַט אַרְיִינְגִּיגָּן אַיז דִי זַאֲלָץ, אַבער אויב  
עַסְגָּן ווּעַט עַזִּין לְעַבְנָן בּוֹתָח, אַיז אֲפִילּוּ עַס ווּעַט אַרְיִינְפָּאָלָן דָאָרְטָן  
בּוֹתָח ווּעַט עַר זַעַן דִי בּוֹתָח אַרְן עַר ווּעַט נִישְׁטָן נַזְעַן דִי עַסְגָּן מִיט  
פְּלִישָׁה. אַבער דער רְמַבָּס' (פְּמַטְמַהָּלָה) מַכְלָות אָסְרוֹת הַלְּיָהָרָה  
זַוְּלִי אַין מַנְחִין כְּדֵל מַלח בְּצֶד כְּדֵל בְּמַךְ – בּוֹתָח – מַפְנִי שְׁוֹאָב  
מַמְנוֹן, וּנְמַצָּא מַבְשֵׁל הַבָּשָׂר בְּמַלח זוֹ שִׁיש בּוֹ טָעַם הַחֲלָב אַבְּלָמַנְחִין כְּדֵל  
הַחֲמֹץ בְּצֶד כְּדֵל הַכְּמֹקָם שְׁאַין הַחֲמֹץ שְׁוֹאָב מַמְנוֹן עַכְּבָּל. לְוִיט דער רְמַבָּס'  
אַיז דִי שָׁאַלְתָּה הַגָּמָּה ווּעַן מַעַן האט דִי צְוּוּי קְרִיגָּל אַעֲבָן דעם  
אַנְדָּרְעָן, צו זַיִן שְׁעָפָן אַ טָּעַם פּוֹן דִי אַנְדָּרְעָן, מַמְילָא זַאֲלָץ האט אַכְּה

פָּאָרוֹאָס שְׁטִיטָה דָא ווּאַלְטָמַה אַזְּנָה אַזְּנָה וּנְעַנְעַן גַּעֲוֹעַן  
וַיַּעַש מַשָּׁה וּשְׁמַנִּים שְׁדָה: (ז – ז) לְכַאֲוֹרָה אַזְּנָה וּשְׁמַנִּים שְׁנָה וּאַחֲרָה  
פּוֹן וַיַּעַש מַשָּׁה וּאַחֲרָן צוֹ וּמַשָּׁה בּוֹן שְׁמַנִּים שְׁנָה וּאַחֲרָן בּוֹן  
שְׁנָה? נָאָר מַעַן קָעֵן זַגְּנָן אַזְּנָה וּנְעַש מַשָּׁה וּאַחֲרָן בּוֹן  
הַאֲבָן גַּעֲוֹעַן אַיז גַּעֲוֹעַן בְּאִישָׁר צָוהָה הַאֲתָּה, דָאָס אַזְּנָה אַזְּנָה  
אוֹן נִישְׁטָה פָּאָרְזָה כְּבּוֹד צוֹ גְּרוֹזִיס וּוּרְעָן, אַדְעָר אַנְדָּרְעָר כּוֹנוֹה. אַזְּנָה  
דִי רְאֵיה אַיז: ווּילְיַי זַיִן זַעֲנָעַן שְׁוֹן גַּעֲוֹעַן הַעֲכָר אַכְּזִיגָּי אַיְר וּוּאָס  
דַּעַמְּלָטָס זַוְּכָּת דָעַר מַעְנְטָשָׁ גְּרוֹסִיקִיט, דַעַרְבָּר שְׁטִיטָה גְּלִיכָּד  
נָאָק וַיַּעַש מַשָּׁה וּאַחֲרָן: וּמַשָּׁה בּוֹן שְׁמַנִּים שְׁנָה, דָאָס אַזְּנָה אַזְּנָה  
הַאֲבָן גַּעֲוֹעַן נָאָר וּוּילְיַי בְּאִישָׁר צָוהָה הַאֲתָּה, דָאָס אַזְּנָה דִי  
הַפּוֹסְקוּם. (כתב סופר) לְפִי זַיִן קָעֵן מַעַן מִישְׁבָּצָה זַיִן דעם לשון "זַיִעַש" מַשָּׁה  
וּאַחֲרָן, אַלְשׁוֹן יחיד, אַזְּנָה וּנְעַש, אַלְשׁוֹן רְבִים, זַיִן הַאֲבָן גַּעֲוֹעַן?  
נָאָר לְוִיטָן כתְּבָסְפֵּר אַיז גּוֹט, ווּילְיַי זַיִן הַאֲבָן בִּידְעָן גַּעֲוֹעַן מִטְּאַיִן  
כוֹנוֹה: נָאָר צוֹ טָן דעם רְצָוָן הַ, דַעַרְבָּר שְׁטִיטָה "זַיִעַש" גַּעֲוֹעַן  
בָּאַחֲרוֹת, מִטְּאַיִן דעה. (שם וּבָלְוָן תשע"ט)

מִסְרָת נְפָשָׁה בְּיַיִשְׁתָּה אַזְּנָה אַזְּנָה צְפְּרָדְעִים. וּמְעַלְכָּר אַיז שְׁטִירָקָעָר?  
וַיֹּאמֶר מַשָּׁה לְפָרָעָה הַתְּפָאָר עַל לְמִתְּהִעְרָקָעָר לְךָ... וַיֹּאמֶר לְמִחְרָא וַיֹּאמֶר  
כְּדָרְכָּךְ לְמַעַן תְּדַעַּב כִּי אַיִן בְּהָאָלְקִינוֹ: (ח – ז) פָּרָעָט דָעַר כְּלִי חַמְדָה  
(להגאון ר' מְשׁוֹלָם יְשַׁכֵּר מְסִתְאָנִיסְלָוב וְצַ"ל) פָּאָרוֹאָס שְׁטִיטָה בְּיַיִשְׁתָּה  
אַלְקִינוֹ אַזְּנָה אַיִן בְּהָאָלְקִינוֹ, אַזְּוִי וּוּיְסַט שְׁטִיטָה אַלְעַמְּאָלָ? נָאָר אַזְּנָה  
שְׁוֹעָר פָּאָרוֹאָס בְּיַיִשְׁתָּה צְפְּרָדְעִים שְׁטִיטָה "זַיִעַק" מַשָּׁה אַל הַעֲלָל  
דָבָר צְפְּרָדְעִים, אַל שְׁוֹן פּוֹן צְעָקָה, אַזְּנָה בְּיַיִשְׁתָּה אַנְדָּרְעָר מִכְוֹת שְׁטִיטָה  
וַיַּעֲטָר מַשָּׁה אַל הַעֲלָל וַיַּתְּפַלֵּל מַשָּׁה? נָאָר דעם שְׁטִיטָה אַיִן דִי גַּמְּיָן (פסחים  
דָף נִג ע"א) אַזְּדִי צְפְּרָדְעִים הַאֲבָן גַּעֲוֹעַן נִשְׁרָת מִסְרָת נְפָשָׁה גַּעֲוֹעַן אַרְיִין  
אַזְּנָה דִי תְּנוּרִים עַל קִידּוֹשָׁה. אַזְּנָה עַס שְׁטִיטָה אַזְּנָה אַזְּנָה  
גַּעֲוֹעַלְטָא אוּוּקָעָקָעָן דִי שְׁטִיטָה בְּיַיִשְׁתָּה בְּיַיִשְׁתָּה אַזְּנָה  
פּוֹן מִצְּיָּם, דַעַרְבָּר כְּדֵי צְפְּרָדְעִים זַאֲלָץ אַנְגָּאנְצָן אַוּוּקָגִיָּן,  
הַאֲטָמָה גַּעֲוֹעַן זַעֲקָה פְּנִים אַזְּנָה דִי שְׁטִיטָה דָעַר בְּיַיִשְׁתָּה  
צְעָקָה. אַזְּנָה מַעַר פְּנִים דִי מִסְרָת נְפָשָׁה בְּיַיִשְׁתָּה אַזְּנָה גַּעֲוֹעַן  
רְבִינוֹ הַאֲט אַזְּנָה גַּעֲוֹעַן מִסְרָת נְפָשָׁה בְּיַיִשְׁתָּה אַזְּנָה גַּעֲוֹעַן  
זַאֲגָּט (פה ז) ווּעַן מַשָּׁה האט גַּעֲזָאָגָּט לְמַהְרָה תְּהִרְוּתָה לְעַם תְּהִרְוּתָה,  
גַּעֲוֹעַן גְּרִיאִיט אַרְוּקָעָקָעָן בְּזָהָדָה וּוּלְטָה – בְּבָא דִי  
גַּעֲוֹעַן גְּרִיאִיט אַרְוּקָעָקָעָן בְּזָהָדָה וּוּלְטָה – בְּבָא דִי  
רְאַטְּעוּוּנָן דִי אַיִן, דַעַרְבָּר אַיז דִי מִסְרָת נְפָשָׁה פְּנִים מַשָּׁה גַּעֲוֹעַן  
שְׁטִירָקָעָר פְּנִים דִי מִסְרָת נְפָשָׁה פְּנִים דִי צְפְּרָדְעִים. וּוּילְיַי דִי  
הַאֲבָן גַּעֲוֹעַן נִשְׁרָת נְפָשָׁה אַזְּנָה גַּעֲוֹעַן מִטְּצָעָה, אַזְּנָה עַס  
רְבִינוֹ הַאֲט גַּעֲוֹעַן מִסְרָת נְפָשָׁה בְּיַיִשְׁתָּה אַזְּנָה גַּעֲוֹעַן  
מִיּוֹשָׁבָּר אַזְּנָה דִי צְוָאָה בְּעִינָה, דִי צְוָאָה בְּעִינָה, אַזְּנָה עַס  
מִיּוֹשָׁבָּר אַזְּנָה דִי צְוָאָה אַזְּנָה זַיִן נִשְׁמָה, אַזְּנָה עַס  
פָּאָרְטִּיבִּן דִי צְפְּרָדְעִים. (חיי מִשְׁה הַגָּהָה צ' ר' מִשְׁה בַּיַּק זַיִל)

דָרְוִשׁ – וְאָזְוָה מַשָּׁה מַתְּפַלְלָל גַּעֲוֹעַן אַזְּנָה אַזְּנָה אַזְּנָה  
וַיֹּאמֶר אַלְיוֹ מַשָּׁה בְּצָאתִי אֶת הַעִיר אַפְּרִישׁ אֶת הַלְּיָהָר אַזְּנָה  
רְשִׁיִּי, בְּצָאתִי אֶת הַעִיר: מִן הַעִיר, דָאָס מִיְנְטָר עַר אַזְּנָה אַזְּנָה  
אַבְּלָל בְּתַזְן הַעִיר לֹאַתְּפָלֵל לְפִי שְׁהִוָּה מְלָאָה גְּלֹולִים, אַזְּנָה אַזְּנָה  
מַשָּׁה נִשְׁטָה גַּעֲקָעָנָט בְּעַטְן, וּוּילְיַי אַזְּנָה מְצִירִים אַזְּנָה גַּעֲוֹעַן  
פָּרָעָט דִי וּוּלְטָה, פָּאָרוֹאָס בְּיַיִשְׁתָּה אַזְּנָה אַזְּנָה יְאַמְּרָת

א כלל אז עס אין נישטא א איסור פון בליעות פון איין קל זום צוועייטן. [די להם משנה אין מפרש די רמבי'ס או ער האט א אנדרע נירסא ואם שטיט אין דג' נמא: האי איתיה איסורה בעינה והאי ליתיה איסורה בעינה], ואם דאס איזו לבארה א קלארע ראה צו שיטת רשי', או די חשש איז או די כוּחַ ווועט ארייניגין אין די זאלץ, אבלער דער רמבי'ס האט א אנדרע נירסא "האי שואב, די זאלץ, שעפטע כוּחַ, דעריבער איז אסור די זאלץ והאי לא שואב, די עסיג שלעפט נישט כוּחַ, דעריבער איז די עסיג מוטר מיט פלייש עי'ש". (שם זבולון תשע"ט)

צו שלעפן פון די כותח וווערט די זאלץ מליכיג, אבער עסיג שלעפט נישט פון די כותח ממילא איז די עסיג פארווע. לענ"ד ווועט זיין א גאר גרויסע נפק"מ להלכה לוייט די צוועי' שיטות. אויב די קרייגלאך זענען פארמאכט, לוייט שיטות רשי' ווועט זיין מוטר צו לייגן זאלץ לעבן כותח ווילעעס איז נישטה די חש איז די כותח ווועט אַרְגִּינְזִין אַין די זאלץ, משא"כ לוייט די רמב"ם, וואס די זאלץ איז שׂאָב, שלעפט פון די כותח, מילא אַפְּילו זיי זענען פארמאכט ווועט זיין אַסְרוּ לייגן כד של מלח אצל כד של כותח. אנדרערע פרעגן אויפֿן רמב"ם או מיר האבן

מדור העובדים

דעדע היילאגע סטראעליסקעל רופט מען אויף א פאלהעל אונ אעווינט די האז פון די פאלהעלער

חסידים האבן אוינעקליבן דעם קלוומטען פון זי, או זי זאלן מיטנין מיטן  
רבין און העלפן דעם רבנן ביהם פארמעט וווען דער פארשרער וועט רעדן מיטן  
רבין, וווען זי זונגען אנטקומווען צום פארמעט האט דער פארשרער געפרונגט  
פארוואר איז דער רבבי געכווען מיט זיינע מענטשן? און זי געהיחסן אראיסנין  
ווילע ער וויל רעדן מיטן רבני אליעזן

די חסידים האבן נישט געהאט קיין ברירה און געומוט ארויניגין און וארטן אינדרויסן, דערוויל רוקט זיך די צייט און עם גיט ארייבער אַשעה און נאך אַשעה און די חסידים וועגע פאויארגט וויל אוז לאגעגע פאהרעהר מײנט צורות פארן רבין, און האבן שמארכ מותפלל געווען, נאך 5 שעה עפנטן זיך די טיר און דער רבבי גיט אָרים מיטן פאָרשער און זיַּה רעדן זיַּעַר שיין, און דער פאָרשער אייַּה מכבד דעם רבין און באנגלייט אָים אָרים פון בעני. און פאָר ער געונגעט זיך בעט ער אַנְשָׁוְלְדִּים פון רבין וואָס ער האט אָים געשאָפֶט אָמוֹזֶיסֶט עַמְּתָה נַפְשׁ אָן געדאנקט דעם רבין פאָר די שְׂמוּעָם וואָס זיַּה האבן געהאט די פאָר שעה וואָס דָּאָס ווּת אָים געַבֵּן אַלְיכְּט אָן ענטפֿער אוּפְּקָאָסְקָפְּן זיַּנְיָעָשָׁלָתָה, אָן מעַגְעַעַנְטָז זיך זיַּעַר פְּרִינְדָּלָאָק. פָּאָרְשְׁטִיט זיך אוֹ דער בִּילְבָּול פון די מְתַנְגְּדִים אייַּה אַפְּגַעַוָּאָרָפְּן גַּעֲוָאָרָן אָן די חסידים האבן ווּיְמַעְרָגְעַנְטָן נַהֲנָה זַיִּן פון זיַּעַר רבין'ס קומען קיין לעמְבער.

ידי חסידים האבן נישט געהאט א העזה פרען דעם רבין וואם איז דראטן געווען  
באים פארשער, אבער די זקנוי החסידים זענען ארײַן צום רבין און געפערענט וואם  
איי געווען?

האט דער רביענטפערט או ווען ער איז געווען יונגע און געוואלט וויסן אסאך  
וועלטליכע זאכַן און האט געפארשט אין דעם, און אלע מאל וואס טיפער ער  
האט געפארשט אין אַ חכמה האט ער געווען או דארטן אַיז דער אויבערשטער  
וואס טומט דאס, און אַזוי אַיז אַס פֿאָרְעָנְטְּפֿערְטְּ גַּעֲוָאָרְן אלע שאלות אַין צ'קְרוֹה  
וואס עס זאל נישט זיין, או אלע אַיז דער אויבערשטער. דעריעבר ווען אַיך בֵּין  
געווען מיטן פֿראָפְּעָסָאָר וואס אַיז אַ גַּרְיִיסְעָר פֿאָרְשָׁעָר, האבן מיר גערעדט אַין  
אלע מני חכמה און צ'קְרוֹת, און וויל אַיך האב שיין אלע דורך געמאן האב  
אַיך אַס אַופְּזִינְג זיינע אלע שאלות קלאר געמאכט, או אלע אַיז דער אויבערשטער  
און ער האט פֿאָרְשָׁטָאנָען. דאס האט אַין אַס אַוְיפְּגַּעַוְוקְט זיין פֿינְטְּלָע אַיך אַין  
האט מיר צונגעאָט או ער ווועט ווען אַ בעל תשובה, און ווועט זיין אַין  
פארביינְדוֹג מיט מיר, און ער האט מַקְאָע גַּעַהְלָטְן ווּאָרט אַין מיר זענען אַין  
פארבירוֹדְנוֹג אַין ער ווּמִי זַיְוִינְג אַזְמָעָה בְּרִוְמָנוֹג ווּזְיָהָה.

**פארבינדונג און ער גײט שוין אויפֿן ריבטיגן וועג זיעָא.**

דער היילגער ר' אוורי מוסטערליך דער שרכ' זוצק'ל, איז געווען אַתְלִימֵיד פֿוֹן  
ההֶרְקָהּ ק' ר' שלמה מקאָרלִין זוצק'ל, מוהֶבֶר ספר אָמָרִי קְרוּשׁ. ער פֿלְעַנְט אַסָּאָךְ  
אַרְוָמְפָאָרָן אַיז דִּי שְׁטוּטְלָאָךְ אַזְּנָן אָזְזָן האָט ער מְקָרְבָּן גְּעוּעָן אַיזְדָּן צַוְּדָךְ  
הַבְּעָשָׂת זְוּעָאָ. אַזְּנָן לְעַמְבָּרָגְן האָט ער גְּהַדָּת אַסָּאָךְ חֲסִידִים אַזְּנָן פֿלְעַנְט דָּאָרָט  
אַפְּטָקְוּמָעַן, דִּי שְׁטָמָט לְעַמְבָּרָגְן אַיזְגְּעוּעָן זְיוּעָר גְּרוּזָן אַזְּנָן אַסָּאָךְ מְתַנְגְּדִים האָבָן  
דָּאָרָט גְּעוּוֹאָוִינְט אַזְּנָן האָבָן נִישְׁטָן גְּעַקְבָּנְטָן אַזְּנָן אַרְבָּיְקָט  
פֿאָרְשָׁפְּרִיטִין חֲסִידָות, אַזְּנָן זְיוּיָהָן גְּעוּכָּטָן עַצְוָתָן וְזַוְּיַּן נִקְמָה גְּעַמְעָן אַזְּנָן דִּי  
חֲסִידִים אַזְּנָן מְנוּעָן זְיוּיָן אוּ דָעָרְבָּן זְאוּלְשָׁוִן מְעַרְבָּן גְּעוּשָׂת קְוּמָעַן. זְיוּיָהָן מְחַלְטָן  
גְּעוּעָן אַזְּנָן זְיוּיָן וְוּלְעָן גְּנִיְּן צֻוְּמָה הַוִּיפְּטָה פֿירָעָר פֿוֹן לְעַמְבָּרָגְן, אַזְּנָן אַיסְמָן אַגְּרָעָן אַוְיְפָן  
שְׁרָפָן אוּ ער קְומָט פֿרְעָדִין אַגְּקָעָן דִּי גְּעוּעָן פֿוֹן דִּי מְדִינָה וְוּילְעָלְעָ ער אַגְּטָן דִּי  
חֲסִידִים אַזְּנָן מְעַן דָּאָרָף דָּאָוּעָנְעָן אַזְּנָן לְעַרְבָּעָן אַגְּנָאָגְנָן טָאגְן מְמִילָּא אַיזְגְּנָשְׁטָא קְיִינְן  
צִיְּתָן צַוְּיַּן אַרְבָּעָטָן, אַזְּנָן וּוּנְעָן דָּעָם קְעַנְעָן דִּי חֲסִידִים נִשְׁטָמָן זְיוּיָן גַּעֲטָרִיעָן בְּרוּגָעָן.  
אַזְּנָן וּוּשָׁהָן, אַזְּנָן מְעַן האָט גְּנַשְׁקָטָן אַמְשָׁלָתָן צֻוְּמָה הַוִּיפְּטָה פֿירָעָר פֿוֹן לְעַמְבָּרָגְן  
אַזְּנָן מְעַן וְאַגְּטָן אַיסְמָן אַלְעָם וּוּנְעָן דָּעָם קְעַנְעָן אַזְּנָן לְעַמְבָּרָגְן אַזְּנָן מְעַן דָּאָרָף  
אַיסְמָן שְׁטָרָאָפָן פָּאָר וְאַגְּטָן ער טּוֹטָן! דָעָרְבָּן האָט זְיוּיָהָן גְּהַעֲרָטָן, אַבְּעָר  
גְּעַנְמְפָעָרטָן אוּ ער האָלָט נִשְׁטָמָן אַזְּנָן זְיוּיָהָן גְּדָרְעָטָן אַזְּנָן זְיוּיָהָן האָבָן גְּעַמְזָוָטָן  
אוּוּקְעָגְנִין מִיטָּן גְּאָרְנִישָׁתָן. אַבְּעָר זְיוּיָהָן נִשְׁטָמָן גְּעַרְהָוָתָן בְּזַוְּיַּן האָבָן גְּעַמְרָאָכָטָן אַזְּנָן  
גְּעוּכָּטָן עַצְוָתָן צַוְּוּמָעָן זְיוּנָעָן גְּנִיְּן וְאַגְּטָן זְאוּלְהָן אַזְּנָן אַהֲבָה אַזְּנָן הַוִּיפְּטָה  
פֿרְשָׁעָה, אַזְּנָן זְיוּיָהָן גְּעַמְרָאָכָטָן אַפְּרָאָפְּסָאָרָן וְאַגְּטָן האָט גְּנָאָרְבָּעָטָן אַזְּנָן דִּי רַעֲנָרָגָן  
אוּ ער אַיזְגְּעוּעָן אַגְּרָוּסָרָפְּאָרְשָׁעָרְ-חַקְרָהָן אַזְּנָן אַמְּכָבָעָר פֿוֹן דִּי גְּעוּעָן, אַזְּנָן  
בְּפֶרֶט אַיזְגְּעוּעָן אַגְּנָעְשָׁטָעלָטָן פֿוֹן דִּי רַעֲנָרָגָן אַזְּנָן בְּרַגְנָרְגָּרְמָן אַזְּנָן אַרְבָּעָטָן,  
אוּ ער מְשָׁלָתָן אַיזְגְּעוּמָעָן צַוְּיַּן אַיסְמָן אַזְּנָן דָּעָרְבָּן, אַזְּנָן אַרְבָּיְקָט  
פֿרְעָדִין מְאַכְּטָן ער אַזְּנָן חֲסִידִים זְאוּלְשָׁאָן נִישְׁטָמָן גְּנִיְּן אַרְבָּעָטָן.

בדבר רבינו נאנו בעם כללים אז עבר ווועט הווענוי איזה דבר באשומינא איזה... בז'

**דואצ'א לאוד עיי' עולם הספרדים** מרפنو דעומלי לספרים שאינם ב norms ולבטים יד צו פארקיען- א שיינע מהנה ספר מישת התימות הנאן ר' יעקב יהושע הלו הורווין אינינקל פון הפלאה און אידעם בי הנאן ר' אפרום זלמן מרגלית פון ברואר, איזק פון ווין ווון הנאן ר' פ' פון בינווי דפוס סלאווטיא הסכמתו אהוב ישראל אפמא, תניא דפוס אלטונא הר' ז' ווער זעלטען, דער רב' פון ליואויטש האט נישט געהאט דעם תנייא, סעת זוזהר בינווי דפס חיים בינווי דפוס סלאווטיא אהוב ישראל אפמא, תניא דפוס אלטונא הר' ז' ווער זעלטען, דער רב' פון ליואויטש האט נישט געהאט דעם תנייא, סעת זוזהר בינווי דפס אברהם פון טרייסק מיט דעם ברכה און א ולטלגען שיינע מצב מיט גוטע פאייר, ערשותער דורך שותנש העמקס פון טשערקאמ און הארטנטיפל, פאפא רב' און צעהל צוואמאנע שריבין אברויו צו מוחזק זיין תורה, ש"ע אוורה חיים נ"ח דפוס יומאמיר מצב מופואר, ספר ואס האט באלאנט צו הרה"ץ ר' עינקל'ל פשעווארטס, חומש עם וותצאוט חים טשרנאויזן הר'א. ספר משנה הלכות מיט הקדשת המחבר אוננוואר רב' וצ'יל צו הרה"ק ר' פנהס שלום האנגער מווינציג זינקל'ל מיט זיין חותימה 5 רבלס צוואמאנע מיט מונה בת"ג געקייפט פון חפץ חיים אליען ברית אברם דפוס ראשון, ר'ך מיט הטעמה ר' ברוך בענדיט ליכטנשטיין אבוי של הרה"ק ר' הלל מקאראן עם עוד ספר מיט מונה בת"ג געקייפט פון חפץ חיים אליען ברית אברם דפוס ראשון, ר'ך מיט הטעמה ר' ברוך בענדיט ליכטנשטיין אבוי של הרה"ק ר' הלל מקאראן חותימת הרה"ק ר' אביש מקראלא, ברויו פון הרה"ק ר' ישראל מהוסיאטן צו זיין חסידים אין שיקאנו און דאנקט ז' פאר דיז געלט וויא זיין געשיקט און זוינט פאר שידוכים און געומט און פרנסטה, פרענט און טלפן אדרער אימיל דיז אלע פרייזן און אונדערע ספרים און ברויו

4403 16 Ave Brooklyn, NY 11204 USA 718 438 8414 718 633 5500 T/f Hours are 11-7:30 Fri till 1:30, To receive pardes: send to-pardesyeheuda1@gmail.com or pickup in the store from Wednesday also on the web at [WWW.SEFORIMWORLD.COM](http://WWW.SEFORIMWORLD.COM)  
נא רשות ולברגנש מנבנות פאר פדרון הובן און צלאבנטיק האנטערטיך. אויר פאקוויון מיר האנטערטיך פאר מנבונת